Si els Estats Units es fot de gana...

Opinió | 16-09-2013 | 10:33

La decisió d'Obama d'agredir Síria no surt del no-res. És resultat d'una sèrie de factors. El carrer sense sortida en el qual es troba Washington, és també el mateix d'Israel. És per això que Obama fa servir l?argument de la ?seguretat nacional nord-americana? per justificar l'agressió contra Síria.

Els EUA han fracassat en la guerra que vol destruir l'Estat sirià. Síria ha resistit i el EUA s'han estavellat contra l'Exèrcit Àrab Sirià, que ha reprès la iniciativa en el terreny, i ha aconseguit rebutjar les onades successives de desenes de milers de mercenaris estrangers provinents de 80 països.

L'última onada va ser de Jordània, on el príncep Bandar ben Sultà ?cap d?Al-Qaeda? va concentrar 20.000 extremistes entrenats durant mesos per les forces especials dels Estats Units, França i la Gran Bretanya. Increïble!

Els grups extremistes d?Al-Qaeda a Síria ara serien la principal eina dels Estats Units i el seu últim pla consistiria en una penetració vers Damasc.

La resistència de l'Estat sirià durant tot aquest temps ha servit de catalitzador i de palanca a Rússia i la Xina, entre d?altres, que s'oposen a l'hegemonia unilateral dels Estats Units.

L'agressió directa contra Síria és per als Estats Units l'única i l'última oportunitat de protegir i renovar la seva pròpia hegemonia unilateral sobre la resta del món. La fi de l'hegemonia representa la fi dels privilegis i interessos que els Estats Units han aconseguit acumular durant l'últim quart de segle com a única superpotència en l'escena mundial, després de la caiguda de la Unió Soviètica.

L'acceptació d'un món multipolar portaria a una revolució en matèria de relacions internacionals i a un canvi estructural de les Nacions Unides, la qual els EUA han utilitzat al llarg de tots aquests anys per als seus propis interessos.

El futur d'Israel i dels estats titelles àrabs és essencial en l'agressió contra Síria. Molts (Turquia...) saben perfectament que la victòria de Síria i del president Bashar-al-Assad desencadenaria una onada nacionalista àrab hostil al moviment jueu i a les forces colonials a la regió. Aquesta victòria enfortiria Síria i també... l?Iran.

Una possible victòria de Síria implicaria un perill estratègic per als Estats Units i els seus vassalls (titelles) i tancaria el cercle al voltant d'Israel. Així que als Estats Units i ?els seus? només els queda una carta per jugar:

"Intervenció directa a Síria"

Però... Síria no està sola en el camp de batalla. Contràriament a l'Iraq de Hussein o la Líbia de Gaddafi, Síria es troba en el centre d'un eix regional amb les espatlles cobertes de la gran Rússia, que durant llarg temps ha estat humiliada pels Estats Units i avui està decidida a recuperar el seu paper protagonista internacionalment.

Si aquestes amenaces, fets o suposicions teòriques que fem arribessin a concretar-se en actes directes contra Síria, els Estats Units i els seus aliats quedaran sorpresos davant la capacitat de resposta de Teheran, fins a Moscou, passant pel mateix Damasc, Bagdad, Beirut i Pequín.
Resumint, els EUA volen moure tots els fils del món islàmic i sembrar el caos, tot a favor d'Israel perquè sap que el seu imperi té data de caducitat i abans que això pugui ocórrer vol morir matant i vol el mateix que varen intentar Hitler i Napoleó... quedar-se amb el pastís, ENVAIR RÚSSIA.

El somni i la solució final del ?tiet? Sam

Quim Pedret i Rovira

PD
I si heu llegit fins aquí i alguns encara tenen ganes de llegir l'Sport, el Marca o l?As... cap problema. Pensarem amb el pa, circ i futbol i no passa res.
És la meva opinió.
Que els déus ens agafin confessats!
Apocalíptic? No ho crec.

Realista? Més aviat, sí.

Salut, amics

Autor: Joaquim Pedret Rovira/GN